

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium secundum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

Concedo minore; non representat aliqd
privativum, seu negativu, nego minore
eodem modo distingues minorem secundu
syllogismi in argumento facti; ad rem
ergo signi sat e ut representet vel
aliqd positivum, vel aliqd privativu,
num aut negativu.

conclusio.
Signu aut p
positivum, aut
privativu seu
negativum.

Dubium secundum
Quotplex sit signum,
et quid unumquodq
eorum

Multipliciter dividunt signum
Auctores q tu divisiones oes ad nos
pprie non spectant.

sa.
Signi divi
sio 3plex.

Prima divisio signi triplex e.
Aliud e signu commemorativum;
Aliud demonstrativum
Aliud prognosticum.

Signum commemorativum, quod pte, po.
nisi aliqd in memoriam reducit,
vel representat. n. g. Iris in caelo
e signum commemorativum, qd representat
rem

Signum Comem
morativum.

vere signu
q falsa
maior
illam
itiam, ali
it representat.
u fare cog
potentia
u, nihil
concedo mi
ego minore.
bone signi
a; qd de rat
representare
id, e signu
positivum,
aliud a se
mentia pakt.
hil, signu nihil
non sig. seu,
ego definitio
hin quid omni
stimum,
coru

Signū demon, 20.
Stratum.

rem presentem, scilicet: diluuium mundi.
Signum Demonstratiuum est, quod aliquam
rem presentem demonstrat. u. g. Cæta
Hinc est signū demonstratiuum quod rem
presentem scilicet: ignem representat.

Signū Prog, 30.
nosticum.

Signum Prognosticum est illud, quod
aliquam rem futura demonstrat. u. g.
Cæta nubium uesper; futuram
sequentis diei serenitatem indicat.
Aut cometa futuram siccitatem
Hinc illi qui ex stellam aspectu aliquid futurum
præmittant, prognostici vocari solent.
Sed hoc distinctio signi non est generis
in suas species proprias, sed inquam subiecti
in accidentia cum idem numero signum
hanc triplicem rationem representanda sibi
propit, ostendicare: u. g. Sacrum Sacrosita
Eucharistia, Est signum commemoratiuum
quod signum in memoria rednat, pte,
ritam præsentem Est et signum demon,
Stratum quod signum rem presentem scilicet: gram
cibantem. Est et signum prognosticum,
quia signum futuram. Et de hac distinc,
tione quod nunc sit satis.

Alij

Alia dicitur
in seculum
habund illud
et eandem
re legis fuit
tm signum gra
et ad hoc signum
dicitur tunc ea re
licet ea non
in ut supra h
num signum n
aliquam rem
ut u. g. Imago
num speculat
eo quod aliqm
lum exerceat
Iuxta distinctio
num sunt et
lum non fal
procedenda se.
Tertia dicitur
rem e, quod de
nate, et in sign
tuto; Signum

2a Divisio.

Signum practicum, et Speculativum.

i. Practicum.

Alii dividunt signum in practicum et Speculativum; s. Practicum signum appellatur illud, quod non tantum significat rem, sed et eandem causat. Vt n.g. Sacta non tantum significant gram, sed et eam causant. et ad hoc signum practicum possunt reduci omnia ea respectu suorum effectuum. licet ea non obtineat veram rationem signi ut supra habitam s. Speculativum, 2. Speculativum signum vocant, quod tantum significat aliquam rem, quam tamen non causat: ut n.g. Imago summi Pontificis est signum Speculativum, quia tantum representat ab eo quod aliquam causalitatem in illo exercet.

2. Speculativum

Græcè distinctio vel divisio signi cum fuerit et procedens prout ad proprium nomen falere videlicet simili modo prout eundem a se.

Tertia Divisio signi, et magis ad rem e, qua dividitur in signum naturale et in signum ad placitum seu ex insti- tuto; Signum naturale est illud quod expressa natura

3a Divisio

Signum Naturale et ad placitum.

i. Naturale

num mundi
e, q aliqua
rat. n.g. Costa
hinc q rem
representat.
e illud quod
constat n.g.
futuram
indicat.
certitatem
h aliqd futurum
notari solet.
n e generis
m subiecti
u vero signum
tentando sibi
vtem Sacrosanta
memorabili
rednat, pte
nu deomon,
tem se: gram
rog nsticum
de hac distinc.
Alij

nāa et ex propriis rei principis hoc ē in
dependenter ab aliquo extrinseco nīm
representandi aliud a se obtinet, et non
ex voluntate seu in positione libera
hōim. Ut n. g. Imago Caesaris ē signum
nate Caesaris, q̄a ex sua nāa quatenus tā
liber depicta et ex propriis suis principis
et non ex voluntate et libitu hōim
Caesarem representat. Ita et vestigium
bonis signū ē nate bonis; sicut repes,
tu ignis et signū nate dr.

Notm 10. circa
definit: signi
natis.

Circa hanc definitionem signi natis
notandum 10. Natio signa sūt ubiq; terra,
rum unum oēs nates corā et eadem, q̄
pbat. Nam nra nāa unum oēs nates ē
eadem, q̄o et oīa signa natio, q̄a ab ip̄s,
sa nāa suam significatē accipiunt,
erunt eadem.

Notm 20.

Notandum 20. significatē signi na-
tis ita esse cum ea connexa, ut nulla nāa
agentis natis eam possit auferre, nisi
forte ipsam nāam destruat. Quō huius
ē; q̄a significatō signi natis sepe nāa,
q̄o nisi destruat ipsa nāa non poterit
auferri significatō signi natis.

Notm 30.
Significatō signi
natis reale.

Notandum 30. significatē signi na-
tis ē ēnditatem aliquā realem, et non
quid confictum, tm̄ ab intellectu seu ens
ratis

ratis, ab ip̄s
Nam signa
et nāa; q̄o
ratis. Probat
q̄o nāa non
ab intellectu
reale solum.
natis n. g. q̄o
necesse posuit
et signa signi
nāa, vel ex ea
cum ea. Pro
lectu non pot
natis, q̄o signi
et dependens,
ens natis, sed
placitum, seu
placitū et nāa
tatis, ut n. g. m
bera inpositi
tabernam et
dicitur, q̄o tm̄ ē
et non ex p̄p̄
le; nam q̄o he
nāa unum nāa
ra, ita et ip̄s

raris, ut quidam volunt. Probatur hoc
 Nam significatio signi natis oritur a propria
 et non a re; quia est ad reale, et non respectu
 raris. Probatur consequentia: quia respectu
 raris non oritur a propria nisi sed tunc
 non solum. Antecedens probatur positum esse
 natis n. g. fenum quod est signum raris ignis
 necesse non nisi per representationem eam. Ergo
 et signatio signi natis oritur ex propria
 non, vel ex causa, vel saltem est connexa
 cum ea. Probatur. 2o. ablato si intel-
 lectu non potest auferre representationem signi
 natis, ergo significatio signi natis non
 est dependens, ab intellectu; ergo nec
 ens raris, sed quod reale. Signum vero ad
 placitum sicut ex instituto est quod ex bene-
 placito et voluntate hominum aliquid represen-
 tat: id est quod non representantur: tunc ex his
 vera impositione hominum. n. g. Hedera ante
 tabernaculum est signum ad placitum quod non
 dicitur, quia tunc ex mera impositione hominum
 et non ex propria natura signi non vendibile,
 re: nam si hedera significaret ex propria
 natura vinum vendibile, ubi cumque esset hede-
 ra, ibi et esset vinum vendibile.

Conclusio.

Signum ad placitum.

Quare

ipius hoc est in
 extrinseco nati-
 obtinet, et non
 sitione libera-
 tanis et signum
 na quatenus ha-
 suis principis
 bitu hominum
 et vestigium
 is, sumus reprae-
 tr.
 signi natis
 (et ubi, terra,
 et eadem, quod
 non est natis
 natis, ergo ab ip-
 accipiunt,
 atem signi na-
 ta, ut nulla mis-
 t auferre, nisi
 nat. Quod huius
 raris signi nati-
 a non potest
 ni natis,
 atem signi na-
 realem, sed non
 intellectum seu ens
 raris

Rursus omnes voces, q signant res, quas
concepimus rationem signi ad placitum
habent, u. g. Haec vox, Homo; tunc signum
ad placitum, in qtm signi nam humana,
nam: qd q haec vox ho, signet nam hu-
manam, hnt ex libera homin inposi-
tione, q
sc: nam humana inposuerunt.

Concl: signi Natis,
et ad placitum.

Ex hac definitione colligitur qd signa ad pla-
citum non representant et figere apud oes,
eodem modo sicut signa natura. Colligit et. post
se autem vi illam figentem ad libitum

Signum ad placitum: sicut
non e idem
apud oes
N. Haec 3a arg:
ad huc/ant. 3 ty
de sig: nati. 1309
vide. 17.

Probatum, frigo et quicquid signorum ad placitum
ex libera voluntate aut qdam alia coitas homin q
res ad aliqd sicut instituta solet; imo voluntas
homin e qdasi q radia e principiu, ex quo fige
na ad placitum sua hauriant figentem. Sed haec, no e
eadem qm oes; nam plures sunt resp: et plures
sunt vi versa, imo contraria voluntates homin: qd
figna ad placitum no signant, aut representant res apud
oem eodem modo

sig: ad placitum: qd
a voluntate tolli.

Probatum, figentem ad placitum quoniam ipsi
ex libera voluntate et in pte homin: qd figent il-
lum non e fige, sed potest ad libitum. patet consen-
sa cum resp: habeant libera potestatem imponendi fig-
entem illis signis, possunt q libitum unum signum, qm
do hoc representat ad accipere, et constitutere ut figet
aliquid aliud u. g. una respub: q constituit hanc
ut figeret unum vendibile potest hanc figentem ad he-
dera tollere et instituire ut figet longe aliqd aliud
qd figent signum ad placitum no e immobilis, sed et
libere tolli. Ex his visis figentem illam qd in sig-
nis, placitum e tunc respectu vel volentem vult qd in sig-
natam realem ut de signo nati dictum. Probatum

signum ad placi-
tum esse realem
vult. et non
realem realem.

Probatum haec;
no paulo ante q
fuit no qd
habet; qd
haec creatura q
realtate in
et a voluntate
reale; sed tunc
vult resp
Probatum qd
realtate, vel in de
aliquid, qd
realtate. Ma: patet
haec figent signum
homin qd in
ad intellectum dicit
ut qd in h
gelle et morantur
Probatum qd
homin qd in
ut qd in h
ad intellectum dicit
ut qd in h
gelle et morantur
Probatum qd
homin qd in
ut qd in h
ad intellectum dicit
ut qd in h
gelle et morantur

Probatur hoc; illa figeā signum ad placitum i
 ut paulo ante dictū et ad libitū tolli: qd illa
 figeā nō e relā realis, sed rāis tū. Antea dēs
 pabel; qdā confeg; Entitas realis nō pōt ā volūntā,
 te creata qd suo libitū tolli, hoc n. tū competib
 nō pōt ā volūntate creata tolli, sed hanc figeā
 reale; sed tū ens dependēt a rāe: et qd ens
 rāis pōt respectū rāis f.
 Probatur rō Si hanc figeā qd dām respectū r.
 realis, qd dām rāis dependēt ab intellectu, sicut oēs
 ahis, dōritates reales. sed hoc e factū: qd nō e qd
 reale. ma: pabel ex ipā rāe entis realis. p dā Mi:
 hanc figeā signum ad placitū oritū ex nō nō pōt
 hōm, qd nō pōt e actū nō pōt, seu nō voluntatē p ut
 ab intellectu directū. qd figeā illa erit relā rāis
 ubiq; ubiq; nō tōtū suo qd ā rāe voluntatē dōm
 gentē et momento dependēt.

Quarta Dimensio Significatio in signum fante, et in sig
 nū instru mentale. Signū in instrumentale
 illud qd existente sui cognōe aliqd a se distinctū
 potē cognōfātia respēctū. n. g. Imago B.M.V.
 aut aliorū scti, e signū instru mentale qd ut aliqd
 tūm scti, dōt mōdū dūcāt ad cognōem B.V. aut al.
 eum quasi manu dūcāt ad cognōem B.V. aut al.
 signū instru mentale qd ut aliqd cognōfere. Et hoc
 instru mentale sensibile, et intelli gibile. Signū in
 instru mentale e id qd ut nō hō aliqd respēctū dōt
 intelli gibile e id qd ut nō hō aliqd respēctū dōt
 sensibile e id qd ut nō hō aliqd respēctū dōt
 qd ā me cognōtū e intellectu. Signū instru
 mentale e id qd ut nō hō aliqd respēctū dōt
 cognōfē e seculū. de quo nō dōt qd pōt ā me
 hō signū qd cōtēt eivum fery qd hōt S. August.
 Signū e illud qd pōt spem qd nō hōt sensibile aliqd
 dōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt hōt
 distinctū ā se factū hōt cognōtōe venire.

Quarta Dimensio
 Signū in for
 male, et in
 instrumentale.

Signū instru
 mentale dōt
 in sensibile et
 intelli gibile.

lib. 2. de Doc
 trina Chri
 s. 3. et de pōm
 dial. c. 5.

tant res, quous
 i ad placitum
 mo, tūc signū
 nām hūmā,
 figēt nām hū
 mōstrā,
 gni si causam
 qd fuerunt.
 rō Signa ad pla
 cītate qm dōt
 colligū rō. pōt
 libitū
 nō ad placitum
 a corā hōm,
 qd eam, nō alias
 tel. nō voluntas
 nō pōt, ex quo fige
 icāem. Sed hanc nō
 hōt dōt. et pōt
 voluntates hōm: qd
 respēctū res apud
 autā qd nōt ipā
 hōm. qd figeā il
 libitū. pabel confeg:
 nōt nō pōt hōm, qd
 contribūre nō pōt
 constituit hōm
 hanc figeā ad se,
 et tōt aliqd aliqd
 e nō pōt, sed et
 autā illam qd nō
 pōt hōt, et nō
 dōt. Probatur

Signum formale.

Definitio signi formalis.

Signum verum fuit illud q sine q existente
sua cogit aliqd a se distinctu potius cognoscenti
representat. id e. q ut mihi aliqd representet aut sig
nificat. Atq alijs modo definiunt signum formale.
aliq aliqd a se distinctu q se ipso, et no mediante
alijs. q ut distinctu potius cognoscenti sua re,
si bene intelligat coincidit. licet et cu pua
tione qua huius cum suo prima opposi
nstra mentali magis explicet. Exemplu signi
fantis sunt oes excepty nra mentis q abq, brevia
sua cogit sed se ipso aliqd distinctu potius cognos
centi representent. Similiter oes sps intelligibiles
vram signi fantis hnt.

Explicatio signi fantis.

Circa Definitione signi fantis, Nota, quod represen
tare se ipso, et non mediante alio idem esse, ac
reddere potiam cognoscentem solum sua eudi
tatem et hoc pbat signum fante cum sit rae fantis
cognoscendi. Sicut n. q. albedo solum sua eudi
tate, et non p alia de albat q rae fantis de albatu
a quo spicit optima q ad rae fantis de albatu
chem signi fantis, id q in aliqua linea e rae
aliens fantis se ipso, et no p eudicatem aliqua
sua ad itam p. f. n. etum p. m. nra tale
linea pbat. id e. signum fante e rae fantis
reddendi potiam cognoscentem, q se ipso, et
non mediante alio representet.

Obiect: contra signi nate et ad placitum.

Contra divisionem signi in signum nate et
in signum ad placitum. Obiect 1o.
Ista membra dividenda non exhaustiva s.
tu divisu qo divisio non exhaustiva s.
patet ex legibus bene divisionis. pbat Antec.
Signum ex consuetudine e vere signum, et tu
ney

Signum ex consuetudine sine.

... signum n...
... quod a...
... signum nate...
... signum ad placitum...
... signum ex consuetudine...
... signum ex consuetudine sine...

neg. & signu nate neg. signu ad placitu
 go dinsto non ex haurit totum dinstu. plaq
 qmms ga q canis pcedens dm figet dm
 venientiam, & signu ex consuetudine, et tu
 no e signu nate cum canis no hbeat ex sua
 naa vel pccipuis suis figare dm venien
 tem. neg. et signu ad placitu, nam hoies no
 impofuerunt cani ut figeret dm ueni
 entem; sicut impofuere huie uoci,
 homo, ut figet nam humana: go dat
 aliq signu, q neg. fit nate, neg. ex instituto.
 et go dinsto hanc bene assignata no e.
 B. Ad stratum. Nigando hntae: ad placem
 non e signu nate neg. ad placitu, rigore,
 se et dinsto quasi, pccipuo min; non e
 signu nate neg. ad placitu ita quod
 saltem ad aliq hom mem bron, non re
 ducatur, sine reductioe, nego min; go di
 uisio no e bona; negat consuet. go satis q, ut
 aliq contentu sub dinsto fit mem bru dinsti
 dinsti, q reducatur ad aliq ex membris dinsti den,
 consuetudine debeat reduci ad signu ex
 vel ad signu ad placitu. Videl; q celebre est
 duci ad signu nate, hanc rae. Consuetudo
 ut ceteris dr, e altera na quasi go signu ex
 consuetudine erit signu nate cum suam
 figcaem, vel uim representandi, ex na habe
 re uideatur. sed contra uideq q debeat
 reduci

Consuetudo
 quale signu?

sine q exi fente
 pthra cognofcenti
 respicet aut fig
 m bellethu pny ay
 aut figu fmate
 ro, et no mediate
 cognofcentiu re
 rate, et cu prima
 cet, prima oppofit
 m pro, nempe figo
 et exenpntu figu
 entis q oby, boma
 mdu pthra cognof
 pthra intelligibiles
 Nota, quod rae pson
 alio idem qre, ut
 folum pna omi
 cum fit rae fmitis
 folum pna omi rae
 qo fmitis de aliam
 rae rana dinsti
 qua, linea e rae
 enditatem aliqna
 mtem infra tale
 mte e rae fmitis
 em, go se ipso, et
 h.
 in signu nate, et
 go
 in expauinat ho
 ad bona. Consuet.
 omis. plaq hntae
 signu, et tu
 neg

rebus ad sig: ad placitū. hoc rāe dō con,
 fructus q̄ venit à voluntate, hūm; nā
 si nō vollet, quod canis q̄ cederet et fiḡ caret
 nemientem, certe canis id nā faceret.
 sed hoc ē signū ex consuetudine q̄
 spectat ad signū ad placitū. Sed tū
 eorū Anglesicū. illud rediunt ad
 signū nate.

Obiect: 2.

2. Obiectis 20. Contra eandem divisionē
 Signū ad placitū & signū nate, q̄ mē
 tra dividit in hac divisione coinci
 dunt; sig: p̄bat. et p̄bat Antecedens. Sig:
 nū nate; p̄bat confey: p̄bat Antec: Nā p̄p̄a
 illam, et nō alio modo p̄bat. sed inata
 et non ad placitū p̄bat. q̄ ex nā sua
 R. Negando Antec: ad cuius p̄batem ite
 rum negabis antecedens, et iterum ad
 eiy p̄batem concedes mai: et diffini minor;
 et dīm q̄ nens confey: sig:at ex nā sua, id
 ē sig:atē conformi sua nate concedo un
 sey: ex nā sua id ē ex primitivis essen
 tiis, nego confey: Vt q̄o alio signū sit
 nate, non fat ē q̄ sig:et conformiter ad su
 am nām in dīa expli cāem definitio
 nis sed p̄bat quod eiy sig:et sit orto
 ex nā rei in dependenter ab extranea
 voluntate.

Concl: obiect:

Obiect: 3. 3. Obiectis 30. Signū: ad placitū & signū;
 Contra definitionem signū ad placitū, hūe
 usse, hō et hoc argum: p̄t fieri de vi voce.

et signum ad pla
 nā q̄o definitio
 signū ad placitū
 hūe usse, hō et hoc
 argum: p̄t fieri de vi voce.
 Obiectis 30. Contra

est signum ad placitum et tu figat ex propria
 na; go definitio signi ad placitum, nota bene
 significata, patet ma: pbat mi. hanc vocem
 placita figat referentem, sed hunc no figat
 ex bene placito signi, nam hores nunquam
 infirmiterunt ut hanc vocem, ho, figaret hanc
 referente, go figat eu ex sua na go no erit
 signum ad placitum et consequenter definitio
 signi ad placitum no erit bona
 R. Hanc vocem Homo, (et idem dicens
 sum de alijs vocib, neity et vestis)
 posse considerari vel ut est qdam
 veritas a referente, vel ut referat ad aliam
 rem sigdam se: nam humana. go modo
 frumta hanc vocem ho figat naturaliter, et
 e signum nate, ut bene figat naturaliter, et
 mentu. ro vero modo figat tm ex
 homi bene placito: nam omes voces, om
 verba et nomia ad alias res q per sua cam
 sigdas ab herty fuero imposita: Ad ar,
 et distinguo omia: Hanc vocem ho, figat ex
 propria na, ut est qdam veritas a referen
 te, concedo min: ut referat ad sigdam nam
 humana, nego min: ad pbtem minis go,
 dem modo R. Si n. consideres, ut est qdam
 hunc figat referentem ex na sua, no nego
 si consideretur ut q respiciens rem sigdam
 se: nam humanam.
 Obiaces 40. Contra Divisionem signi 7 obiecti 7.

huerat ad con
 utate hunc na
 ederet et fig card
 id no faceret
 hinc nome go
 auctu. Sed tu
 redunt ad
 dem divisione
 nu nate, go no
 divisione comi
 Antecedens. Signi
 na sua: go est
 qd Antec: Na qd
 i nio, sed nota
 at go ex na sua
 emi pbtem ite
 is, et qd forum ad
 i: et disti minis
 rat ex na sua
 nate con edo con
 e primis essent
 to alij signi
 onfor mter au su
 cam definitio
 figat fil vto
 er ab extranea
 tautu signi
 au placitu hanc
 fieri de vi voce

hunc mentis (signum frute, ut dicitur) et
 in non representat aliquid; ego signum frute
 non est signum. Ma: et Causa: patent. p. b. b.
 mi representare (causare cognitionem) alie
 riy rei, ni potia cognoscente, sed conceptus
 non causat cognitionem, sed conceptus
 representat aliquid. Minus p. b. b. Conceptus est ipse
 p. b. b. Causa: p. nulla res potest causare cognitionem
 Respondere potest in actu duplici dicens: modo
 de intellectione. Si n. dicat ut iam multi
 moderni dicunt q. conceptus sit ipsa intellectus
 et q. in sententia D. Thomae dici non potest. tunc
 ad argum. D. Thomae. Conceptus non causare cog-
 nitionem, causare tamen hoc cum creatura cognoscit
 ens: sicuti gubedo non causat albedinem,
 sed albu, et hoc sufficit ut dicat conceptus
 representare; nam in actu hanc sententiam rep-
 sentare (causare) hanc sententiam rep-
 ces, sed in nullo melius. Et solui hoc argum.
 in sententia Thomistarum, in qua certum
 conceptus, seu verbum, in qua certum
 in qua cognoscit q. a distincta ab ipso, con-
 templat obiectum: in sententia q. D. Thomae di-
 cendu conceptus esse distinctu ab ipso cog-
 nite, vel intellectone, et si argum. vult
 Sed contra adhuc arguitur conceptus esse
 signum frute, et in ipso intellectu conceptus esse
 indiciene contemplati obiectu, ut dicitur q. 1.
 conceptus seu signum frute et q. cognoscit q. 1.
 et consequens signum frute et instrumentale
 inter se non distinguent. Probat Confus. q. 1.
 ego cognosco Imp: in unagine, cognosco
 et

Conceptus est ipse
 met cognitio.
 Item quos.

conclusio.
 Conceptus est imago
 in se cognita
 ad cognoscendum
 contemplati obiecti.

Conceptus est qd
 distinctu a cogno-
 scenti. D. Thomae.

instrumentale
 et sensibiles
 signum in ipso
 a claudicant.
 tres intelligibi-
 agines obiecti
 b. b. m. m. m.
 signum in ipso
 ego representat
 et de signo in
 et signum for-
 ty neg signa re-
 intelligibiles
 p. m. q. et de
 representant obiecta
 one, et sensus
 no futina re-
 sensus et in
 in fructu quom-
 sententia q. 1.
 et in signo
 m. q. de fructu in
 li b. b. b. b. b.
 in medio se: aut
 e ordina ad
 Definiendum
 mentis, vel ver-
 bum

